

Határozatok Tára

C-41/17. sz. ügy

Isabel González Castro
kontra
Mutua Umivale és társai

(a Tribunal Superior de Justicia de Galicia [Spanyolország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal – 92/85/EGK irányelv – 4., 5., és 7. cikk – A munkavállalók biztonságának és egészségének védelme – Szoptató munkavállaló – Éjszakai munka – Részben éjszakai időben, többműszakos munkarendben végzett munka – A munkaköri kockázatok értékelése – Megelőző intézkedések – Az érintett női munkavállaló által történő vitatás – 2006/54/EK irányelv – 19. cikk – Egyenlő bánásmód – A nemen alapuló hátrányos megkülönböztetés – Bizonyítási teher”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (ötödik tanács), 2018. szeptember 19.

1. *Szociálpolitika – A munkavállalók biztonságának és egészségének védelme – A várandós, gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonsága és egészségvédelme – 92/85 irányelv – Éjszakai munka – Terjedelem – Részben éjszakai időben, többműszakos munkarendben végzett munka – Bennfoglaltság*

(2003/88 európai parlamenti és tanácsi irányelv, (14) preambulumbekzdés; 92/85 tanácsi irányelv, 7. cikk)

2. *Szociálpolitika – Férfi és női munkavállalók – Munkavállalás és munkafeltételek – Egyenlő bánásmód – Bizonyítási teher hátrányos megkülönböztetés esetén – Hatály – A szoptatási időszak alatti munkaköri kockázatok fennállását megállapító orvosi igazolás kiállításának, ennélfogva pedig a szoptatás ideje alatt fennálló kockázat utáni ellátás folyósításának a szoptató munkavállalótól való megtagadása – Az említett kockázatok értékelésének e munkavállaló által történő vitatása – Egyedi helyzetét figyelembe vevő és a nemen alapuló közvetlen hátrányos megkülönböztetés fennállásának vélelmezését lehetővé tévő különös vizsgálat hiánya – Bennfoglaltság – A kérdést előterjesztő bíróság általi vizsgálat – A bizonyítási szabályok alkalmazásának módja*

(2006/54 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 19. cikk, (1) bekezdés; 92/85 tanácsi irányelv, 4. cikk, (1) bekezdés és 7. cikk)

1. A várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1992. október 19-i 92/85/EGK tanácsi irányelv 7. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az alkalmazandó egy olyan helyzetre, mint amely az alapügy tárgyát képezi, amelyben az érintett női munkavállaló többműszakos munkarendben végez munkát, és ennek keretében a feladatai egy részét éjszaka teljesíti.

Meg kell állapítani, hogy mivel a várandós, gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók érdekében áll az, hogy a 2003/88 irányelv (14) preambulumbekzdésének megfelelően a 92/85 irányelvben az éjszakai munkára vonatkozóan meghatározott külön rendelkezések alkalmazandók legyenek, különösen az őket ebből a szempontból megillető védelem megerősítése érdekében, e külön rendelkezések nem értelmezhetőek kedvezőtlenebb módon, mint a 2003/88 irányelvben meghatározott, a munkavállalók egyéb kategóriáira alkalmazandó általános rendelkezések.

(lásd: 47., 53. pont és a rendelkező rész 1. pontja)

2. A férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 4-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 19. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az alkalmazandó egy olyan helyzetre, mint amely az alapügy tárgyát képezi, amelyben egy női munkavállaló, akivel szemben a szoptatási időszak alatti munkahelyi kockázat fennállását megállapító orvosi igazolás kiállítását, ennél fogva pedig a szoptatás ideje alatt fennálló kockázat utáni ellátás folyósítását megtagadták, a nemzeti bíróság előtt vagy az érintett tagállam bármely más, hatáskörrel rendelkező hatósága előtt a munkaköri kockázatainak értékelését vitatja, amennyiben ez a női munkavállaló azt valószínűsítő bizonyítékokat szolgáltat, hogy ez az értékelés nem tartalmazott az egyedi helyzetét figyelembe vevő különös vizsgálatot, és ez alapján feltételezhető, hogy a 2006/54 irányelv értelmében vett, nem alapuló közvetlen hátrányos megkülönböztetés valósult meg; ennek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata. Ebben az esetben az alperesre hárul annak bizonyítása, hogy az említett értékelés valóban tartalmazott ilyen egyedi vizsgálatot, és hogy ennél fogva nem sérült a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve.

E rendelkezés alkalmazásának módját illetően emlékeztetni kell arra, hogy az e rendelkezésben megfogalmazott bizonyítási szabályok nem alkalmazandók akkor, amikor az érintett női munkavállaló a munkafeltételei megváltoztatását kéri, vagy – mint az alapügyben – a szoptatás ideje alatt fennálló kockázat utáni ellátást kér, és hogy a munkaköri kockázatainak értékelését éppen ezért a 92/85 irányelv 4. cikke (1) bekezdésének, illetve adott esetben a 7. cikkének megfelelően kell elvégezni. Ezek a bizonyítási szabályok csupán egy későbbi szakaszban alkalmazandók, amikor az érintett női munkavállaló az e kockázatértékelésre vonatkozó határozatot valamely bíróság vagy más, hatáskörrel rendelkező hatóság előtt megtámadja (2017. október 19-i Otero Ramos ítélet, C-531/15, EU:C:2017:789, 67. pont).

Mindemellett a 2006/54 irányelv 19. cikke (1) bekezdésének megfelelően a női munkavállalóra – aki úgy ítéli meg, hogy az egyenlő bánásmód elve vele szemben történő alkalmazásának elmulasztása miatt sérelmet szenvedett – hárul a bíróság vagy más, hatáskörrel rendelkező hatóság előtt az olyan tények bizonyítása vagy olyan bizonyítékok szolgáltatása, amelyekből vélelmezni lehet, hogy közvetlen vagy közvetett hátrányos megkülönböztetés történt (2017. október 19-i Otero Ramos ítélet, C-531/15, EU:C:2017:789, 68. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

(lásd: 73., 74., 83. pont és a rendelkező rész 2. pontja)